

ویژه چهارم رمضان الکریم

شنبه ۲۸ فروردین ۱۴۰۰

روز شمار مهمان ماه خوب خدا

روز چهارم از تبرکات روزگار

روز شمار مهمان ماه خوب خدا

مرکز تولید محصولات چندرسانه ای فرهنگی
سازمان جهاد دانشگاهی خواجه نصیرالدین طوسی

بازتاب رویداد های معاونت فرهنگی جهاد دانشگاهی

معاونت فرهنگی

رویتاب

روزشمار مهمانان ماه خوب خدا

صاحب امتیاز: اداره کل راهبری امور فرهنگی جهاد دانشگاهی
مدیر مسئول: عادل تقوی
سر دبیر: پویا پایداری
طراح گرافیک: سید علی اکبر عبداللهی
خطاط: استاد سید محمد جاویدان
توصیه های اخلاقی: آیت الله محسن غروی
تفسیر قرآن: پویا پایداری
مروری بر نهج البلاغه: فرزانه بزرگیان
برداشت فلسفی: حمید امیدی
انتخاب اشعار: احمد راهداری
سفر آیینی: رحیم یعقوب زاده، زینب یوسفی، صدرا عمویی
میزان فرمان انسان در روزها: فرزین پور محبی
انجام مصاحبه ها: پوریا جوادی
گردآوری دیدگاه های مخاطبان: ارشیا عبدی
داستان کوتاه: حسین رهاد
معرفی کتاب: بهاره راد
انتخاب موسیقی: سمانه عنبری

نشانی: خیابان انقلاب - خیابان فخر رازی - خیابان شهدای
ژاندارمری شرقی شماره ۷۲

پایگاه اطلاع رسانی:

www.roytab.ir

بازتاب رویدادهای معاونت فرهنگی جهاد دانشگاهی

مرکز تولید محصولات چندرسانه ای فرهنگی
سازمان جهاد دانشگاهی عواید نصرالدین طوسی

معاونت فرهنگی

تیم فنی و پشتیبانی فضای مجازی: امیرحسین اسدی، محمد رضارحمانی

و پوریا جوادی

وَأَرْزُقُوا فِي حِلِّ الْأَوْثَانِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

رمضان ۱۴۴۲ قمری
شنبه ۲۸ فروردین

پیش من پیچ به از لذت بیماری نیست

تاز بیماری پشیمان تو بیمار شدم

امام خمینی ره

آیت الله محسن غرویان

توصیه اخلاقی

ظرف هایی از طلا [که پر از طعام است] و جام هایی [زریں که پر از شراب طهور است] گرداگرد آنان می گردانند، و در آنجا آنچه دل ها می خواهد و چشم ها از آن لذت می برد، آماده است، و شما [ای پرهیزکاران!] در آن جاودانه اید.

سوره زخرف، آیه ۷۱

خداوند سبحان اساساً با اصل التذاذ مخالفت ندارد بلکه آن را امری فطری دانسته و آنچه که از تَلذُّذ مَذْمُوم است لذت های آنی و بی بنیان می باشد لذت هایی که یا پا در حریم دیگران نهاده و یا تزاحمی با حکم واجبی دارد اصلاً خداوند انسان را خلق نموده برای لذت بردن؛ و چگونه آفریدگار لذت به مبارزه با التذاذ خواهد پرداخت؟! خداوند آنچنانی که جهان مادی را برای گذران عمر انسان در مرتبه طبیعت خلق نمود، لذت را اساس این گذر قرار داد

اگرچه لذت و الم عناصر جدایی ناپذیر حیات آدمی است؛ اما الم امر عدمی است و لذت امر وجودی

لذا جهان پس از مرگ را نیز بر مبنای تَلذُّذ انسان کامل قرار داد و هر کس بر اساس وسعت و ظرفیتش از این لذتها بهره می برد آنچنانی که مژده اش به پرهیزگاران، کامروایی بر مبنای لذات متعدد است

پویا پایداری

تفسیر

فرزانه بزرگیان

مروروی بر

نهج البلاغه

امام علی علیه السلام در بخشی از نامه ۲۷ در معرفی اعتدال گزایی زاهدان می فرمایند: «با مردم دنیا در دنیایشان شریک گشتند، اما مردم دنیا در آخرت آنها شرکت نکردند؛ پرهیزکاران همان لذتهایی را چشیدند که دنیا داران چشیده بودند و از دنیا بهره گرفتند... سپس از این جهان با زاد و توشه فراوان و تجارتی پرسود، به سوی آخرت شتافتند. لذت پارسایی در ترک حرام را چشیدند و یقین داشتند در روز قیامت از همسایگان خدایند و هرگونه لذتی در اختیارشان قرار دارد.

دقت در هندسه و گزینش کلام امیر سخن، روح وارسته و بدون تعلق و تکلف پرهیزکاری را به نمایش می گذارد که همواره از لذت آزادی درون لبریز است و با آسودگی و آرامش، زندگی را تجربه می کند؛ او به خوبی دریافته که به گونه ای آفریده شده که حقیقت جو باشد و از دانایی و آگاهی لذت برد، حکمت را گمشده قلب دانسته و در هر لحظه در جستجوی حکمتی و مشتاق دریافت و شناخت حقیقتی است؛ انسان باید حکمت را از هرجا که توانست، فرا گیرد... چون از راه لذات حرکت می کند، باید لذت داشته باشد، حالا چه لذت نفسی باشد، چه لذت عقلی... و خدا میداند که اولیای خدا، در دار دنیا چه لذاتی دارند که چنین خطابشان می کند: بندگان من از عبادتم در دنیا لذت ببرید...

همراه گرمی، وقتی انسان رونده راه رشد و تعقل و معرفت شد، آن وقت دیگر نماز برای اسقاط تکلیف نیست بلکه خود نماز آرام می کند، خود نماز لذت می دهد، و این لذت شروع حرکتی دیگر است در مسیر متعالی شدن!

یکی از مفاهیمی که در ایام ماه مبارک رمضان خیلی باید روش دقت کنیم مفهوم لذت است خداوند می فرماید: «يا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَةً» خداوند ما رو دعوت میکند به سمت خودش اگر بیاین به سمت من لذت می برید ما هم در فلسفه اخلاق مایل به لذت گزایی هستیم ما لذت را محدود در لذت مادی و شهوات و امثال اینها نباید بکنیم. لذت معنوی پایدارتر، عمیقتر و رضایت بخش تر از بسیاری لذتهای مادی است البته این نفی لذت مادی نیست، بلکه مراد لذت بالاترست. ماه مبارک رمضان واقعا ماه لذت است لذت بندگی، لذت عبادت، لذت راز و نیاز با خدا لذت خلوت کردن با خدا لذت ارتباط با معشوق، مهم آن است که ما خودمون از مرتبه عشق برسانیم که معشوقمون رضایت الهی باشه؛ رضایت الهی جدا از رضایت بندگان نیست. نباید با بندگان خدا قهر کنیم ولی لذت الهی در واقع همه لذتها را در خود دارد. امیدواریم که همه ما حس لذت جویی در ماه مبارک داشته باشیم بتوانیم آن احساس لذت پیدا کنیم؛ آن لذتی که امام سجاد در دعاهای خمس عشر بیان کردن. دوستان عزیز جوان حتما مناجات امام سجاد را مطالعه کنند مناجات خمس عشر مناجات پانزده گانه ای که در مفاتیح جان مرحوم حاج شیخ عباس قمی آمده، ترجمه اش را ببینند و احساس لذت بسیار خوبی با آنها دست خواهد داد

لذت اگرچه همزاد انسان نخستین است اما نخستین بار در یونان باستان و به مثابه امر سیاسی در فلسفه افلاطون و ارسطو طرح شد؛ افلاطون در "رساله فیلبوس" و ارسطو در "رساله اخلاق نیکو ماخوس" افلاطون اما مخالف لذت بود. چون آن را فریب کار بزرگی که روح انسان را افسون می کند، تلقی می کرد. لذت به عنوان امری شخصی و متعلق به فرد انسان نخستین بار در اندیشه اپیکور بینان گذار جریان اپیکوریسم که مساوی لذت گزایی است، مورد توجه قرار گرفت و آنچنان که کاپلستون در تاریخ فلسفه به یادمان می آورد، بیشتر از آن که معنایی ایجابی داشته باشد، شکلی سلبی دارد. هر کجا که رنجی نباشد لذت حاضر است و برای انسان روی می دهد. از این رو اپیکور نهایت کمال انسانی را دستیابی به سعادت می داند که برای انسان به همراه دارد. مفهوم لذت در جهان فکری مسیحی نه امر سیاسی افلاطونی بود، نه لذت شخصی اپیکوری، بلکه تغییر به معنای جدیدش یعنی لذت به مثابه امری مذهبی بود و همین معنا از لذت مورد توجه ادیان است.

لذتی که از آن در دعای روز چهار یاد میشود "و اذقنی فیهِ حلاوة ذکرک" ناظر بر همین معنا از لذت است

لذت بی کرانه اپی ست عشق شدت نام او قاعده خود شکایتی ست ورنه بجا چرا بود مولانا

برداشت فلسفی

حمید امید

روز باقیست به پایان مهمانی

سفر
آئینی

زینب یوسفی

آیین «یا رمضان» در شب چهاردهم ماه رمضان

به شکرانهٔ به‌نیمه‌رسیدن ماه مبارک رمضان و بهره‌مندی از نعمت‌های فراوان این ماه، مردم مناطق مختلف بندرترکمن در استان گلستان از جمله جوانان و نوجوانان به همراه پیش‌نماز مسجد خود، در شب چهاردهم ماه بعد از اقامه نماز عشاء و تراویح با برپایی آیین «یا رمضان» به در خانه اهالی محله می‌روند و الله‌گویان هلهله سر می‌دهند و افراد با شنیدن صدا از خانه بیرون می‌آیند و هدایای خود را که غالباً پول یا مواد غذایی است به آن‌ها داده و افرادی که کیسه‌های هدایا را تحویل گرفته‌اند، به مسجد آن محل می‌روند و هدایا را به امام جماعت و چند نفر از ریش‌سفیدان تحویل می‌دهند. سپس این هدایا بڑا توجه به شناختی که از افراد محلی دارند، بین نیازمندان و فقرا تقسیم می‌شود. درواقع، این آیین نمونه‌ای زیبا از نیکوکاری و کمک دسته‌جمعی مردم به مستمندان و نیازمندان هر محل است.

انسان موجودی چند بعدی هست. طبیعتاً تعابیر یا کلمات و مفاهیم باید براساس لایه های متفاوت تعریف بشه. لذت در بعد انسان و جسمانی آدم که در اصطلاحات اهل تصوف که بعد حیوانی ازش یاد میشه عبارتند از نیازهایی که به هر حال بدن رو شاداب میکنه؛ به هر حال انتهای این لذت؛ شادمانی هست و آسایش برای انسان. اما خب عرض کردم انسان چند لایه است در لایه های دیگرش روان و روح آنطور که تعبیر شده در دو نگاه اهل فکر؛ اهل فلسفه و اهل عرفان به طور متفاوت مفهوم لذت تعریف شده؛ لذتی که بایستی طبق اصول شریعت و قوانین دینی کنترل بشه؛ لذتی که به هر حال برخوایسته از اون شور و وجد عاشقانه و در نهایت در شعر در تفکر مولانا به سماع میرسه و اوج سماع و به وجد آمدن؛ مساوی با مکاشفه هست؛ سعدی هم معتقد در بخش انتهایی دیوانش در مجالس خمس اش معتقد که لذت به دست نیامد الا با وجد و شادی و مکاشفه تا محوصلش بشه مکاشفه و مواجیب به تعریف عرفا و لذت بردن. اما به هر حال به عنوان به امر شخصی و یا برای به کسی که مثل من شاعره، شاید بشه گفت لذت بخش ترین اوقات زندگی من؛ درست اون لحظه ای هست که شعر تمام میشه؛ نه اون موقعی که شعر شروع میشه. شروع شعر توام با یک تحریه با یک رنجیه؛ به تعبیر بعضی از این شعرا که میگن عرق ریزان گام چیدن کلمات و احضار واژه ها؛ اما به محض اینکه شعر اون نقطه ی پایان رو میخوره و برای من که گاهی اوقات خلوت میکنم و میرم بالکن خونمون و میشینم و شعر رو میگویم وقتی پرده رو کنار میزنم و میام تو اتاق فکر میکنم شادمانه ترین و لذت بخش ترین لحظه ایست که تو زندگی تجربه میکنم؛ انگار از شکاری برگشتیم و از یک فتح برگشتیم؛ به هر حال هرکسی به نوعی لذت رو تجربه میکنه؛ گاهی اوقات احساس میکنم کاش آدم ها بر این لذت ها قناعت میکردند. چون میدونید مسیر این لذت گاهی به جاده هایی بن بست هایی به پرتگاه هایی به لغزش گاه هایی آدم رو میکشونه و آدم دیگه؛ بالاخره در راه ارضای حواس خودش ناچاره تجربه های تلخ را انجام بده اما این لذتی بود که من بسیار ازش خوشنودم؛ خرسندم و خوشبختانه هنوزم دارم و این ارتباط قطع نشده؛ مادامی که کلمه ها احضار میشند و با عواطف آدم درگیر میشن و روی کاغذ داده میشن. این لذت هم توامان هست جدا از این؛ خواندن اشعار شاعران به ویژه غزلیات حافظ و سعدی و مولانا گاهی اوقات چنان مسحور غزل میشم که کانه خودم اون غزل رو گفتم و خودم دارم بیان میکنم و برای نخستین بار این غزل داره خونده میشه؛ موجودات در واقع موهومی در ذهنم دارن گوش میدن به اون غزل و این یک حالت وجد و اون لذتی هست که همیشه تعریف کرد که چه نوع لذتیه اما در واقع اون لحظه میشه بهش گفت خلسه، هر اسمی میتونید بزارید روش اما اونم یکی از شیرین ترین دقایق زندگیه.

لذت های فراوانی هست حالا من فقط برشمردم از یک لذت شخصی و الا بسیاری از موارد دیگه هم به آدم لذت میده مثل دیدن مادر؛ مثل دیدن فرزندان و لذت برگشتن از سفر و خیلی اتفاقات دیگری که در زندگی ما رخ میده و در امر عامش هم لذت دیدن یک جامعه ی شاد؛ شاداب؛ مرفه؛ اون هم به هر حال بخشی از لذایذ ما آدم هاست

عبدالجبار کاکایی

گفتگو

میزان فرمان انسان در روز چهارم ماه مبارک رمضان
محور اصلی این دعا شیرینی است شاعر در این خصوص می‌فرماید:
«چو شیرینی از من بدر می‌رود ... چو فرهادم آتش به سر می‌رود.»

بنده (البته نه خود بنده) در دعای فوق از خدا می‌خواهد حلاوت ذکرش را برایش بچشاند و شیرینی شکر ادای شکرش را در کامش بچلاند. چرا؟ چون وقتی چیزی زیر دندان مزه کرد حالا حالاها نمی‌توان آنرا ول کرد! یک اول دست کمی از عشق اول ندارد اصولاً تفریحی شروع می‌شود و تزییقی به پایان می‌رسد! بگذریم ... خودتان در این موارد مورددار، نژده می‌رقصید! اصولاً باید گفت: انسان، بشدت آماده وابستگی؛ اعتیاد و «آویزان شدن» به چیزهایی است که سرراهش قرار می‌گیرند و تصادفاً بیشتر چیزهای سرراهی مانند ذغال خوب و دوستان بد؛ همگی شیرینند اما در عین حال اکثرشان هم، یا گناه دارند یا ضرر؛ ما هم که حساس به شیرینی و مملو از غرض و مرض و آماده انجام کارهای پرخطر ... پس چه بهتر همان اول کسی برای مان تو راهی شیرین فاسد نشدنی با مواد نگهدارنده خوردنی بگذارد! حالا فهمیدید چرا می‌گویند همیشه از دست گرسنه بگیر و بده به سیر؟ شاعر کارآموزی در این خصوص می‌فرماید: «چه بد است حال مرغ دان خورده‌ای که دان نداشته باشد ... چه نکوتر آنکه از اول، مرغی؛ دان ندیده باشد!»

حال با این تفاسیر انسان برای آنکه صراطش مستقیم شود دور راه بیشتر ندارد: -۱- خودش خنجری ز فولاد بسازد و بر دیده‌هایش بزند تا چیزهای شیرین پرخطر را نبیند و گرفتارش نشود! -۲- از خدا بخواهد اطرافش را مانند دور و بر بچه مثبت‌ها مملو از شیرینی‌های خوب و مفید و سراسر آموزشی و پرورشی نماید تا اگر هم قرار است چیزی زیر دندانش مزه کند از موارد درست و درمان مزه‌ها باشد! حال خودتان بگویید کدام روش بدون درد و خونریزی است؟ خدایا مثل خودت؛ چشم بصیرتی هم به ما عطا کن ... آمین یا رب العالمین

فرزین پور محبی

میزان
فرمان انسان

خدایا، در این ماه برای برپاداشتن امرت نیرومند ساز و شیرینی ذکرت را به من بچشان و ادای شکرَت را به من الهام کن و به نگهداری و پوششت نگاهم دار، ای بیناترین بینندگان.

گردآوری:
ارشیا عبدی

از
دیدگاه شما

آدمی تمام تلاشش را برای هرکاری میکند تا لذت ببرد، اما گاهی آنقدر غرق در لذت می شویم که تحمل سختی برای رسیدن به لذت را فراموش می کنیم، لذت بردن زمانی معنی دارد که شما در کنارش سختیش رو کشیده باشی، دو تعبیر توامان هستند

لذت از نظر هر کسی میتونه متفاوت باشه ممکنه اون چیزی که منو خوشحال میکنه و ازش لذت میبرم، برای دیگران لذتبخش نباشه. اما من به شخصه اون چیزهایی که خوشحالم میکنه و ازش لذت میبرم، کمک کردن به دیگران، خدمت کردن به خانواده، معاشرت بیشتر با دوستان، هدیه گرفتن برا کسی و خوشحال کردنش، صبور بودنم در کارهام، پیوستگی و مداومت در انجام کارهام، برنامه ریزیم و فکر کردن به اهدافم خیلی برام لذتبخشه.

لذت شیرینه منتهی به دیدگاه ادما بستگی داره

لذت، مسیر بی پایان هست که هیچ وقت سیرایی ندارد

لذت، شستن دیده ها برای پی بردن به قد و قواره ی هر آدمی هست

هرچی حالمو خوب کنه ازش لذت میبرم، خیلی وقته دلم برای یه حال خوب تنگ شده

خدا کنه همه مردمم طعم لذت واقعی از زندگی رو بچشند

حسین رهاد

داستان
کوتاه

رژه

صدای نیشان از کوچه به گوش رسید و تمام فضا را پر کرد. عباس سویچ را چرخاند و موتور نیشان بعد از پت پتی جانش گرفته شد و سکوت، دوباره حاکم بلامنازع آن اطراف شد. اشرف چادر رنگی اش را نصفه و نیمه دور خودش پیچید و به ثانیه های نکشیده با چشم هایی که برق می زد و دهانی که پهنش را لبخند گرفته بود پشت نیشان منتظر بود. عباس در بالایی نیشان را باز کرد و بره ی قهوه ای رنگی تمام سطح چشم اشرف را گرفت. بره با هر تکانی که می خورد دمبه اش می لرزید و اشرف محو تماشای او بود. عباس بره را بغل کرد و بعد از گذاشتنش در طویله، عرق پیشانی اش را پاک کرد و به سمت نشیمن خانه رفت. بعد از چند لحظه صدای عباس آمد که فریاد می کشید: «اشرف، خدا مرگت بده، یه چایی نداشتی واسمون که... اوه... غذاتم که سوخته... بیا جمع کن شاهکار تو زن.» اشرف اما ساکت نشسته بود و در دنیایی سیر می کرد که ساکنانش او و بره ی جدیدی بودند که اکنون در طویله رژه می رفت.

بهاره راد

معرفی
کتاب

کتاب لذت زندگی

هر انسانی از لحظه ورود در این دنیا بدنبال خوشبختی و لذت بردن است یکی خوشبختی پیدا میکند و دیگری بدنبال خوشبختی و لذت واقعی میگردد کتاب لذت زندگی نوشته شهرام اسلامی و سید مهدی حسینی با انتشارات گیوا یکی از کتابهای هست که راهکارهایی برای یافتن خوشبختی و لذت بردن از زندگی مطرح می کند و نویسندگان آن بر این باورند که فعالیت های لذت بخش می توانند ما را از روزمرگی و افکار منفی

نجات دهند و روابطمان را با خودمان، اجتماع، همسر و فرزندانمان بهبود بخشد. و این نگرشهاست که تعیین کننده است که شما چه میزان از زندگی لذت می برید. اگر بدنبال خوشبختی و لذت هستید حتما یک نگاهی به این کتاب بیاندازید.

